

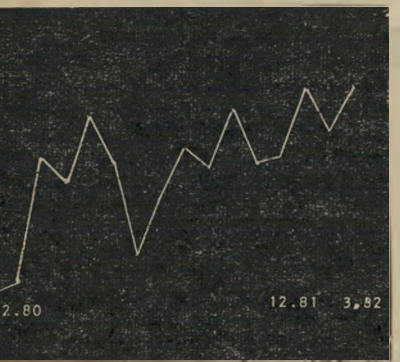
תלונות במישטרה במילחמת הביטוח

מאתר שהעניין נראה ללא פיתרון מהיר, החליטו סוכני הביטוח להגיש תלונות למישטרה. התלונות הן נגד הפקידים של הבנק העוסקים בביטוח, ובכך עוברים, לדעת סוכני הביטוח, על חוק הפיקוח על הביטוח. המעניין פה הוא לא ההתנגשות, אלא עצם הגשת תלונות אישיות במישטרה. אם יוכח שהעניין "עובר", יצטרך המפקח על הביטוח, ד"ר בן-עמי צוקרמן, שהוא גם הממונה על שוק ההון, לשחרר בערכות את פקידו הבנק המועמדים למעצר.

המילחמה הסמויה בין סוכני הביטוח ובין הבנקים, העוסקים בין היתר, בביטוח במיסגרת תוכניות חיסכון וגמל שונות, נמשכת בשבוע שעבר פרץ העניין החוצה. לישיבת סוכני הביטוח אימה בנקיטת אמצעים מישפטיים נגד בנק הפועלים, כדי שזה יפסיק בפעולות ביטוח במיסגרת הבנק, כטענתם. סוכני הביטוח פנו גם למפקח על הביטוח וטענו שהבנק עובר על החוק. לעומתם טען הבנק שבירו אישור של המפקח על הביטוח על פעולותיו כנותן שרות, להבדיל ממתווך, להכריז בקופות הגמל של הבנק.

ערך השקל עלה

השבוע, לקראת חג הפסח, יחגוג הדולר את יובל 20 השקל. המחיר הדולר בבנקים, כולל העמלה, כבר הגיע ל-20 שקל. השער היציג שנקבע על-ידי בנק ישראל יסב עימנו לסדר, ובכל זאת, האם הדולר יקר או זול? לדולר, כמו לכל סחורה אחרת, יש מחיר בשקלים. מתברר שהדולר היום זול יותר

שער החליפין הריאלי של השקל דצמבר 1980 עד מארס 1982

משהיה לפני שנה. מטבעות אירו פיים זולים הרבה יותר.

כדי למדוד בכמה זול יותר המט"ח לעומת השקל נקבע שער חליפין ריאלי. שער זה הוא היחס שבין הפרשי האינפלציה בין ישראל לבין שאר העולם, לבין פחות השקל ביחס לסל המטבעות. על-פי סל מטבעות זה, המורכב מדולרים, לירות סטרלינג, מארקס גרמניים, פרנקים צרפתיים ופלוורנים הולנדיים, נקבע קצב הפיחות או התיסוף הריאלי של השקל.

הדיאגרמה המצורפת מדגימה את עליית ערכו הריאלי של השקל מאז דצמבר 1980. מתברר כי מאז סוף 1980 חל תיסוף ריאלי של השקל וכך עלה ערכו לאורך כל שנת 1981, כאשר שיעור התיסוף הולך וגדל לקראת סוף 1981 ותחילת 1982.

לתיסוף זה יש משמעות נוספת: אנחנו אומנם קונים מט"ח במחיר זול יותר, אך היצוא שלנו מתייקר ולעומתו היבוא נעשה זול יותר, הכל במונחים ריאליים.

הקרוונת היפאניים והמובטלים האמריקאים

איגוד עובדי הפלדה של אמריקה ואיר-גון תעשיית הפלדה בארצות-הברית, שלחו בסוף השבוע החולף מיברק בחול לנשיא רגן. הנושא: זכייתת של חברת-הענק היפאנית קאוואסקי בהזמנה של 325 קרונות לרכבת התחתית של ניו-יורק רבתי, שוויה של ההזמנה הוא 274.4 מיליון דולר. בי-מיברק מתבקש הנשיא רגן לעצור את המכירה של קרונות יפאניים לרכבת של ניו-יורק. במיברק מסבירים בחלוף על-ידי ייצור של הקרונות מסובסד בחלקו על-ידי ממשלת יפאן, ועל כן עומד בניגוד להסכמי הסחר בין שתי המדינות.

המעניינת ביותר היא תגובת דובר רשמי מטעם רגן: לממשלה אין כל כוונה להתערב בעניין. מאחר שבמכירת הקרונות לא נעשתה שום עבירה, העובדה ששיעורי הריבית ביפאן נמוכים מאלה הנמוגים בארצות-הברית אינה מעניינה של הממשלה. פרט אחרון: על פי הדו"ח ה' אחרון של הלשכה האמריקאית לסטטיסטיקה, הגיע השכר מוספר המובטלים באמריקה ל-9% מכוון העבודה. בניית הקרונות ביפאן תספיק כנראה שיעור מובטלים נוסף של כמה שביר אחוז, לכל-ל תה הממותנת של ארצות-הברית.

לקורפו לא היה זמן!

בשבוע שעבר ביקרה בארץ מישלחת קנדית, שבראשה עמד מנהל מחלקת הרכבות בממשלת קנדה. הם באו להציע לישראל להשתתף בהקמת מסילת הרכבת לאילת. הם מציעים ידע, מימון, תכנון וכו'. תוכנית תעלה כ-185 מיליון דולר, כולל מסילה וציוד.

המחוזן הראשי בארץ היה, כמובן, מנהל-הרכבת שלקח אותם לכל מקום, סידר להם פגישות עם כל מי שאפשר, והשתדל מאוד, מי שסבור היה שמיועדו, מאיר חן, עוב את הזירה, טעה. הוסבר לי שהוא מקיים יחסים טובים עם המחלקה לניירות ערך של בנק-מימון, ובתור שכזה הוא מיעץ למשקיעים לשים יתבם על כבלי ציון ואלקו. ואפילו פטרוכימיים. נא לא לטעות — פרוטוארום זה המיגרש של מוריק את טוכלר.

שר קורפו לתחשלה אין תקציב

אבל זה לא יעזור לו. ספק אם בכלל יגשו לתיכנון מוקדם, בלי כל קשר אם צריך רכבת או לא צריך רכבת לאילת. האורחים ביקרו יחד עם אנשי השגרירות שלהם בארץ. אצל שר-התעשייה, גדעון פת, אצל סגן-שר-האוצר, חיים קורפו, וכמובן אצל שר-התחבורה, חיים קורפו.

לקורפו דא היה זמן, ולכן הוא קיבל אותם ככנסת? פגישת שאר כה שמונה דקות, שבה אמר ש"ד ממשלה אין תקציב וסירב להיכנס לפרטים נוספים. זה שאין תקציב, זה ברור. הם לא ביקשו תקציב, הם ביקשו שיתייחסו לדבריהם ברצינות ובכבוד. וזה לא קרה. הם נעלבו. עששו לא חשוב אם תיסלל מסילה לאילת, אבל לקלקל יחסים עם מדינה כמו קנדה אפשר בקלות. כאשר שר-האנרגיה יחזור לבקש את הסיוע של קנדה בתחום האנרגיה גיה הגרעינית, יהיה מי שיוזכר לו את היחס שבו זכתה המשלחת.

את המניה דרך האופציה בסוף מאי, ישלם לפי 948 וזאת כאשר המניה עצמה עומדת על 540. אם נחזיק לכת ונכפיל 540 ב-2.32 נקבל 1252. מי שמכין באופציות וגם מי שאינו מכין, ירחק מאדה. ולבסוף, המיסחר בבורסה בחול המועד יהיה קצר, אבל מעניין ואפילו כדאי, חג שמח.

תעשיות ומקרקעין היו כדאיות

השקעות, לשעבר "חלב מקרקעין" שהחליטו, או ליתר דיוק "הבנק" של יהושע ליבוביץ הח' לית, לקנות חבילות גדולות בבורסה, בשיתוף עם גורם מחוץ; למה? לא ברור. מה שכן ברור הוא שגם צביקה לובצקי (זה מהשלוויה) נמצא בתמונה.

אלסקה ספורט מתחילה גם היא במרוץ. כשאלתי מי מריץ, אמרו לי "החברים שלך בחברה המרכזית". ואת זה אמר לי חבר שלי מאחד הבנקים. אני מציע לכם לעקוב אחרי "גליל תעשיות" עוד לפני שיתא' דרו עם חברת המכשיר המצוינת "רדטא". האיחוד יעשה בצורת העברת מניות. יש דוה יתרון מסוי, יום, בעיקר כשאפשר לקזז את ההפסדים של גליל תעשיות ברזי חים של "רדטא".

מי שסבור היה שמיועדו, מאיר חן, עוב את הזירה, טעה. הוסבר לי שהוא מקיים יחסים טובים עם המחלקה לניירות ערך של בנק-מימון, ובתור שכזה הוא מיעץ למשקיעים לשים יתבם על כבלי ציון ואלקו. ואפילו פטרוכימיים. נא לא לטעות — פרוטוארום זה המיגרש של מוריק את טוכלר.

מי קונה סחר החזקות 1 שקל? בעלי הבית. מישוה הציע להם לקחת סחורה מחוץ לבורסה, אך הם מוכנים למכור רק ב-550 לעומת השער הקיים של 512.

אוקלוסי ישראל הפכו בשבועות האחרונים לאוכלי הסרדינים הגדולים בעולם. סקר שערכתי מעלה, כי בעיקבות העליות המרשימות של מניות מפעלי טן לסרדינים וטונה, עלה מיספרם של אלה האוכלים סרדינים לארוחת הבוקר, של אלק כן נוצר ביקוש גואה בקופסות שימורי הדגים של חברה זו. כלכלנים בכירים — שלא זוהו — הסבירו את הביקוש החריג, בין היתר, בעיקבות ועידה כל-עולמית של דגי הרקס ליד חוף עכו. בוועידה השתתפו מרצים אורחים מטעם כור-זון ועסיס, שהגיעו למקום עם המארח, מנכ"ל חברת טן, אגב, באחת מוועדות המישנה של הכנס. הועלתה תיאוריה חדשה על מקור הסייחון בקופ-סות סרדינים "נפוחות".

אני מצטער, מי ששאל אותי על "קירור ההספקה" 1 שקל, יקבל תשובה חזקה בלבד. כל הבוררים שלי העזו, כי המקור להגנה הוא בנק-מימון והברוקרים "נשואה". השיטה היא, הוסיפה, שעל כל דירה שלהם מריצים 7 לירות של ה' קליינטים.

גאיו אופציה צרין להתרחק

באחת ההודמנויות הקרובות נקדיש יותר מקום לנושא האופציות, שעיקרו הזכות לקנות מניה בעתיד, בתאריך נתון ובמחיר נתון. יש נייר ערך הקרוי אופציה או חקשור לקבוצת הבנק הבינלאומי, ובכן, האופציה הנ"ל נגמרת ב-30 במאי 1982. לכל 2.32 מניות נקבעה תוספת מימוש 150. האופציה עמדה ב-31.32, 2050. עם תוספת מימוש מגיעים ל-2200. שאותו נחלק ב-2.32, ונקבל 948. מי שרוצה לקנות

דיג מדין את אחא

לקראת חג יש לי כמה סיפורים לא נורמליים. אבל תחילה, אני חייב תודה לאחד מעמיתי ברדיו, שהעיר את תשומת ליבי לכך, שכאשר אני מספר על מניה זו או אחרת, רצוי להרחיב את היריעה. דהיינו, כמו שהיה אומר המורה לסיפורת, סיפור עם תוכן.

אתא ג' היא סיפור ישן. אבל כמו יין ישן היא נעשית טובה יותר במחזורים קבועים. עכשיו שוב הגיע תורה, והעניין בעיצומו. השער של היום, או אולי של אתמול, כמעט לא רלוונטי. תמיד אפשר להרקיע שחקים. התהליך הוא זה: מתחיי לים להריץ, השער עולה ועימו ראשוני המצטרפים. אתנתחה, שוב הרצה, שוב נחיל של מצטרפים, המעגל מתרחב, השער עוד לא. יש עוד מרחב תימרון. עוד דחיפה קלה, מתחילה הסתערות של "לא כדאי להחמיק, נעשה 10% ונברח". בינתיים הם בפנים. למחרת לא כדאי לצאת, אולי נעשה עוד 10% ובינתיים כמובן יש מצטרפים חדשים. אין שמעות על חלוקת מניות חסבה, זה כבר לא פועל. אין שמעות על סגירת המיפעל ומכירת הקרקעות ל-בניה. גם זה כבר לא סחורה. ובינתיים השער עולה. כשיגמור לעלות ויתחיל לרדת, יהיה מאוחר מדי. אבל כמה חברה עשו בינתיים כמה פונטים.

שכחתי לספר לכם שאת "אתא ג'" ו"נחושתי" מריצים אנשי קבו' צת ריגר. אפשר לסמוך עליהם; את ההתמחות הם עשו בין היתר אצל מיקי אלבין.

סדר מדין את דובק

לבורסה הצטרף לאחרונה ברוק חדש: סהר ניירות ערך. מהר מאוד הם הפסו שווג, והנה הם בפנים. ומי אתם חושבים עושה סטאו' על טרומואסטט 1 ודובק? מיועניו החדשים. התחלה צנועה לבריר קיה חדשים. עלו הצליחו, אך היהזרו מהממרים שמחכים בניה. מי מצא עניין ב"ארגמן" "חלב